

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21632/2024
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марија Јоксовић из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Оаци са седиштем у Оацима, чији је пуномоћник адвокат Петар Мијановић из ..., ради накнада штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2000/24 од 29.07.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2000/24 од 29.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2000/24 од 29.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 317/24 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је прецизирани тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 360.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.07.2020. године до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2000/24 од 29.07.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-други закон), Врховни суд је оценио да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова одржавања водомера у периоду од јуна до децембра 2020. године. Одлукама нижестепених судова одбијен је као неоснован тужбени захтев с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату ове накнаде, садржане у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист Општине Озаци“, бр. 16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном и незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Озаци“, бр. 25/20). Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер у овом случају, супротно наводима ревизије не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба новог тумачења права, нити потреба уједначавања судске праксе, јер се ревизијом не указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана другостепена одлука заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 03.07.2023. године, а вредност предмета спора је 360.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић